

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **N. T. H.,** zastoupeného JUDr. Petrem Kučerákem, advokátem se sídlem v Brně, tř. kpt. Jaroše 5, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2003, č. j. 55 Az 322/2003 – 31,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2003, č. j. 55 Az 322/2003 – 31, **se zrušuje** a věc **se vrací** Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 22. 8. 2003, č. j. 55 Az 322/2003 – 31 zastavil řízení, protože po dobu 90 dnů nebylo možno zjistit místo pobytu stěžovatele, a v důsledku toho jsou splněny podmínky pro postup podle § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Brně podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítal, že pro zastavení řízení nebyly splněny zákonné podmínky. Po pohovoru, který s ním byl proveden v průběhu správního řízení požádal dne 23. 5. 2001 o povolení pobytu mimo azylové zařízení a uvedl adresu u P. V. v B. – K., Č. 34. Tutéž adresu včetně telefonického kontaktu uvedl v čestném prohlášení. Stejná adresa je také v rozkladu podaném proti správnímu rozhodnutí. Informace o jeho pobytu na adrese Č. 10 nemá oporu ve spisovém materiálu a zřejmě se jedná o omyl na straně Ministerstva vnitra (dále jen ministerstva).

Ministerstvo ve svém vyjádření uvedlo, že vycházelo z hlášení a evidence cizinecké a pohraniční policie, neboť podle právní úprav azylu platné v r. 2001 nedával správní orgán

souhlas ke změněn místa pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu. Proto navrhlo, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z předloženého správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel v žádosti o povolení pobytu mimo azylové zařízení ze dne 23. 5. 2001 žádal o povolení pobytu na adrese B. – K., Č. 34 u P. V. Rovněž dne 31. 5. 2001 v čestném prohlášení uvedl, že po dobu azylového řízení se bude zdržovat na této adrese.

Podle § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v Brně v průběhu řízení sice ověřoval místo pobytu stěžovatele na Policii ČR, ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, které sdělilo, že poslední adresa pobytu stěžovatele je podle jejich evidence B. – K., Č. 10 a sdělení stejného obsahu obdržel krajský soud ke svému dotazu také od Policie ČR, oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Brně, ale přesto, že měl k dispozici i jiné údaje o jeho pobytu, a to jak v žalobě, tak i ve správním spise, doručoval stěžovateli písemnosti výlučně na adresu B. – K., Č. 10. Krajskému soudu však nic nebránilo v tom, aby ověřil pravdivost údajů sdělených Policií ČR, např. doručením písemnosti na adresu B. – K., Č. 34. Protože tak ale neučinil, nelze dovodit, že nebylo možno zjistit místo pobytu žalobce.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věta prvá s. ř. s. napadené usnesení krajského soudu zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. Podle odst. 2 citovaného ustanovení krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí i o nákladech řízení.

Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, neboť věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu